

TRES COMUNIONS DIÀRIES

WhatsApp d'Abogados Cristianos al Papa de Roma

Pontífice Sumo, como portavoz de la Secta que represento, me veo obligado a mostrar nuestro dolor; primero, por el viaje a Catalunya, tierra de infieles (y más ahora, que está llena de moros); segundo, por su presencia en una iglesia de barrio infestado de razas demoníacas; y, tercero, y más grave, por asistir a una especie de misa en un estadio que lleva el nombre de Luis Companis. Debemos recordarle, Santidad Sua, que, en su triste y dolorosa trayectoria política, fue el responsable directo del asesinato, a cuál más vil, de miles de sencillos sacerdotes y curas, así como de millones de devotos fieles en Cristo. Las calles de Barcelona, debería usted saberlo, eran verdaderos circos romanos en los que las hordas comunistas degollaban a las buenas mujeres y a los mejores hombres y torturaban a curas y monjitas en medio de la calle, ante el alboroto de las simientes del mal.

Su Blanca Majestad, no debe pisar tierra dedicada al recuerdo del diablo al que, por fin, pudimos exorcizar — mediante el paredón.

Sí, en cambio, sería noticia grata para España verle en el Valle de los Caídos, joya arquitectónica y moral del régimen del Generalísimo Franco, quien, en una muestra más de su magnanimidad, dedicó el monumento a todos los caídos por España, excepto —obviamente— a los jodidos rojos.

Vaya, pues; póstrese ante la tumba vacía y conviértase. De lo contrario, presentaremos una denuncia que se va a quedar patitieso. Tenemos más mala leche que su Presidente Trump. Nosotros somos Españoles, Papa Sumo.

Beso las manos de Su Señoría Ilustrísima y Reverendísima.

Ñ.

HISTÒRIA D'UNA POMA

Merders que poden envoltar una poma malgrat no tenir cucs

Al voral d'una carretera comarcal, un pagès ha plantat un rètol on anuncia que, a pocs metres, darrera dels arbres, hi ha un magatzem de fruita. Un bon dia s'atura un cotxe dels Mossos davant el cartell. S'endinsen a través dels arbres i troben el magatzem. Li demanen al pagès algun paper oficial que autoritzi aquell cartell de cartró a peu de carretera. El pagès no sap ni de què li parlen. Permís per un cartell de cartró? Doncs sí. La multa és de deu mil euros (10.000!!!), que probablement el pagès no ha vist mai junts. Li donen una solució, per si vol estalviar-se una segona multa: retolar el magatzem (previs permisos i pagaments). Com que aquest no es veu des de la carretera, perquè el tapen els arbres, els Mossos donen amb una nova solució: que talli els arbres. El que ignoren aquests gamarusos (apart de moltes altres coses) és a quan pujarà la multa per tallar arbres sense permís. El pagès encara plora.

Com tothom sap, fa uns dies Israel ha intentat escapar la darrera flotilla solidària, que, amb tot, encara navega rumb a Gaza. Així, amb total impunitat, les forces sionistes han atacat i deixat a la deriva més de 20 vaixells, tot segrestant gairebé 200 tripulants, en aigües internacionals adjacents a Grècia; ço és, a les portes de la UE i a uns 1.000 km de Palestina!!! Després del captiveri en alta mar, havent patit gravíssimes agressions, pràcticament tots han estat entregades, a Creta, a les còmplices autoritats gregues —que, a més, els han retingut durant llargues hores en penoses condicions, abans de conduir-les a l'aeroport d'Iràklio. No obstant, en Saïf Abukeshek i en Thiago Ávila, han estat directament traslladats a una presó israeliana, tancats durant sis dies, abans de ser repatriats. (Cal recordar, d'altra banda, que res d'això és legal?) Els dos activistes, que han denunciat tortures, han fet vaga de fam; en Saïf, a més, amb 72 hores sen-

se beure res. Els sionistes, atents a tot, han posat una poma a la finestra de la seva cel·la, que evidentment no pot agafar. La fam, la fruita fresca. És un refinament torturador que els fa molta gràcia, als israelians.

Els Emirats Àrabs Units, han comprat un munt de terrenys agrícoles a Espanya, Itàlia i Romania. Els treballen i s'enduen la fruita al seu luxós desert. La UE els subvenciona amb desenes de milions i Espanya i els altres països també. Un altre refinament.

Hi ha, almenys, una quarta història relacionada amb una poma, però aquesta ja la coneixeu; la d'Eva.

I ja sabeu com acaba.

